

Postanowienie z dnia 12 października 2001 r.

III AO 29/01

W postępowaniu ze skargi o wznowienie postępowania nie są rozpoznawane zarzuty poza zakresem ustawowych podstaw wznowienia.

Przewodniczący SSN Andrzej Wróbel (przewodniczący), Sędziowie SN: Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca), Andrzej Wasilewski.

Sąd Najwyższy, w sprawie z wniosku Zdzisława S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w C. o wysokość świadczenia, po rozpoznaniu w dniu 12 października 2001 r. na posiedzeniu niejawnym skargi powoda o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2001 r. [...]

o d r z u c i ł skargę.

U z a s a d n i e n i e

W toku rozpoznawania sprawy z kasacji wnioskodawcy Zdzisława S. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 kwietnia 1999 r. [...] Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 8 czerwca 2000 r. [...] zwrócił akta Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach w celu sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia.

Po wykonaniu powyższego postanowienia, Sąd Najwyższy rozpoznał sprawę na rozprawie i wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2001 r. [...] oddalił kasację wnioskodawcy.

Rozpoznawana skarga zawierała wniosek o wznowienie postępowania zakończonego wyżej powołanym wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2001 r. Skarga nie wskazała podstawy wznowienia. Z treści skargi wynika, że skarżący kwestionuje zasadność wyroków sądów pierwszej i drugiej instancji oraz wyroku Sądu Najwyższego z powołaniem się na swe stanowisko, którego Sądy nie podzieliły. Według skarżącego Sądy rozpatrywały sprawę stronnictwo na korzyść pozwanego ZUS. Zarzut ten został przedstawiony w ten sposób, że w Sądzie Wojewódzkim w dniu 26

listopada 1998 r. na pytania jego pełnomocnika odpowiadał Sąd zamiast przedstawiciela ZUS, który zachowywał się biernie; w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach w dniu 28 kwietnia 1999 r. na pytanie pełnomocnika odpowiadał Sąd pod nieobecność przedstawiciela ZUS; w Sądzie Najwyższym najpierw – zdaniem skarżącego - według postanowienia z dnia 8 czerwca 2000 r. nastąpiło uznanie roszczenia, a następnie po zmianie składu sądzącego zapadł wyrok oddalający kasację.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga została skierowana przeciwko wskazanemu wyrokowi Sądu Najwyższego z zarzutami dotyczącymi składu Sądu. Przyjmując w tej sytuacji właściwość Sądu Najwyższego na podstawie art. 405 zdanie pierwsze KPC należało - stosownie do art. 410 § 1 KPC - zbadać, czy skarga opiera się na ustawowej podstawie wznowienia, w szczególności czy powołane w skardze zarzuty dotyczą nieważności z przyczyny, określonej w art. 401 pkt 1 KPC. Według tego przepisu można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności, jeżeli w składzie sądu uczestniczyła osoba nieuprawniona albo jeżeli orzekał sędzia wyłączony z mocy ustawy, a strona przed uprawomocnieniem się wyroku nie mogła domagać się wyłączenia. Przedstawiony w skardze zarzut nie opiera się na żadnej z powołanych sytuacji, W szczególności zarzut skargi, że zaskarżony wyrok został wydany w innym składzie sądu niż wcześniejsze postanowienie w przedmiocie sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia kasacją – nie opiera się na ustawowo określonym zakazie, Stosownie do art. 323 KPC wyrok może być wydany jedynie przez sędziów, przed którymi odbyła się rozprawa poprzedzająca bezpośrednio wydanie wyroku. Ze skargi wynika, że skarżący nie zarzucił naruszenia tego przepisu i nie wskazał na sytuację faktyczną, która byłaby odpowiednia dla przesłanek zastosowania tego przepisu. W związku z tym, nie zachodzi potrzeba rozpatrzenia przedstawionego w kasacji zarzutu, który wydaje się wynikać z niezrozumienia przez skarżącego relacji między postanowieniem w przedmiocie wyjaśnienia warunków formalnych kasacji (tu wartości przedmiotu zaskarżenia ze względu na wymagania z art. 393 pkt 1 KPC w związku z art. 393³ § 2 KPC), a wyrokiem będącym rozstrzygnięciem co do przedmiotu sprawy. Skarżącemu bezpodstawnie wydaje się, że rozstrzygnięcia kwestii procesowych takich jak określenie wartości przedmiotu zaskarżenia i wyrokowanie o

przedmiocie sprawy, w tym wypadku co do zasadności kasacji, powinno nastąpić jedynie w tym samym składzie Sądu.

Stwierdzając ponadto, że żaden z zarzutów skargi nie opiera się na ustawowej podstawie wznowienia (art. 401 i art. 403 KPC) należało skargę odrzucić stosownie do art. 410 § 1 KPC.

=====